

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4723/2020
14.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Лагатор, адвокат из ..., против тужених „Ringier Axel Springer“ ДОО из Београда, ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Булатовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 20/2020 од 13.02.2020. године, на седници одржаној 14.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 20/2020 од 13.02.2020. године.

Одбија се, као неоснован, захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 293/15 од 22.05.2019. године, ставом првим изреке, дозвољено је субјективно и објективно преиначење тужбе као у поднеску тужиоца од 03.07.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезу да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде, угледа и части солидарно исплате износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.05.2019. године. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да суд утврди да је објављивањем неистинитих података о пословању тужиоца у дневном листу „Блиц“ дана .... 2015. године повређено право претпоставке невиности и право на достојанство личности. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се наложи туженом ББ из ..., као одговорном уреднику дневног листа „Блиц“, да објави пресуду којом је изречена обавеза накнаде штете, без икаквог коментара и без одлагања, искључиво о свом трошку, најкасније у наредном броју издања дневног листа „Блиц“ рачунајући од дана правноснажности пресуде, а да у случају да не поступи по овом налогу, обавезе туженог да тужиоцу исплати износ од 20.000,00 динара за сваки дан задоцњења почев од дана објављивања наредног броја издања дневног листа „Блиц“. Ставом петим изреке, тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове поступка у

износу од 249.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 20/2020 од 13.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженима солидарно на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 231.000,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршност до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за наканду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана ... 2015. године у издању дневног листа „Блиц“ на 30. страни под насловом „...? ...“, наведено је да нелегални таксисти на Аеродрому „Београд“ тероришу колеге, путнике и комуналну полицију, а да упркос великом броју прекршајних пријава држава као да не може да им стане на пут. По подацима које је комунална полиција доставила „Блицу“ само петорица најбахатијих од око 70 дивљих таксиста у току 2013, 2014. и 2015. године добили су невероватних 182 пријаве Прекршајном суду у Београду за непоштовање правила за пријем путника и паркирања на Аеродрому „Никола Тесла“. Наведено је да у статистику нису укључена физичка разрачунавања са комуналном полицијом и поставља се питање како је могуће да полиција и судство не могу да пронађу начин и казне насилнике. Даље је наведено да се тајна крије у преварама са фиктивним адресама становања које дивљи таксисти имају у личним документима. Када комунална полиција напише прекршајни налог суд позив упућује на адресу наведену у личној карти, а собзиром на то да окривљени не живе на наведеној адреси позив се пошљаоцу враћа једном, други, трећи пут да би се на крају од тога одустало, те да је тек у ретким ситуацијама МУП спреман да огласи потрагу за лицем по прекршајној пријави. Наведено је и да се они и не крију, да су по цео дан на аеродрому, да раде без икаквих сметњи и смеју им се у лице, а да свега овога не би било да свако и МУП и тужилаштво и суд раде свој посао док уместо тога комунална полиција остаје једина која врши притисак и покушава да спроводи закон, а онда је стално на нишану и добија претње, псовке и физичке нападе, како каже за „Блиц“ добро обавештен извор из комуналне полиције који ову тактику дивљака назива изнуривање противника. Даље је наведена изјава ДД из ... таксија у којој он наводи да они просто превише добро познају рупе у закону, да један од ове господе ГГ већ три године има фиктивну адресу као и да је то човек који га је газио на аеродрому. У тексту је даље наведено да комуналној полицији закон забрањује да јавности да на увид пуна имена и фотографије прекршилаца, те да је полиција до фотографија најбахатијих и нелегалних таксиста стигла уз помоћ ДД, а да су идентификацију потврдили у комуналној полицији. У тексту се испод једне од фотографија наводи „...: АА звани АА1“. У издвојеном делу текста се преноси изјава ДД у којој наводи да ВВ који се у петак тукао са полицијом ради ноћну смену, а да је БЂ шеф те смене, да је АА1 најжешћи момак у дневној смени, а да се прича да је члан

навијача ФК „...“, да су ГГ и ЕЕ такође истакнути чланови екипе и да су далеко од организатора банде, те да су сви они само врх леденог брега. На питање новинара овде туженог ВВ да му се достави листинг од пет дивљих таксиста који раде на Аеродрому „Никола Тесла“ против којих је поднето највише прекршајних пријава у периоду од 2013. године до 2015. године са бројем прекршајних пријава као и најчешћим прекршајима из комуналне полиције, достављен је допис са листом од седам лица чији су иницијали означени у допису, за сваког од лица означен је број отворених предмета, односно захтева судији за прекршај, означене су пријаве поднете због непоштовања правила за пријем путника односно нуђење услуга, као и непоштовање правила за паркирање и за првих пет лица са списка наведено је да су поднете укупно 182 пријаве судији за прекршаје.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев тужиоца неоснован. Ово стога што су све информације, које су наведене у тексту, добијене из комуналне полиције, као надлежног државног органа, и изјаве ДД, које су у потпуности верно пренете, због чега наведене информације нису подобне да повреде част и углед тужиоца, као законом заштићених права, а одговорни уредник и новинар поступали су са потребним степеном новинарске пажње примереном околностима због чега не постоји одговорност тужених за евентуалну штету коју би тужилац претрпео.

По оцени Врховног касационог суда, супротно ревизијским наводима, правилно су нижестепени судови применили материјално право при одлучивању о тужбеном захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете, када су исти одбили као неоснован.

Законом о јавном информисању и медијима („Сл.гласник РС“ бр.83/14...12/16) прописано је да је јавно информисање слободно и не подлеже цензури (члан 4. став 1.), да се путем медија објављују информације, идеје и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, без обзира на начин на који су прибављене информације, у складу са одредбама овог закона и да свако има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештен о питањима од јавног значаја и средства јавног обавештавања су дужна да то право поштују (члан 5. став 1. и 2.), а одредбом члана 9. истог закона прописано је да су уредник и новинар дужни да пре објављивања информације која садржи податке о одређеном догађају, појави или личности, са пажњом примереном околностима, провере њено порекло, истинитост и потпуност.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају, објављен је текст о догађају, односно појави о којој јавност има оправдани интерес да зна, а тужени новинар и одговорни уредник су поступали са дужном новинарском пажњом примереном околностима конкретног случаја односно у контексту разумних и доступних мера и средстава у датој ситуацији су објавили информацију добијену од надлежног државног органа комуналне полиције и верно је пренели, док су информацију у другом делу текста такође верно пренели као изјаву ДД, повезујући их са позитивним важећим прописима који уређују ову област, због чега тужени у смислу одредби чланова 112. до 115. Закона о јавном информисању нису одговорни за евентуалну штету коју би тужилац претрпео, те је правилно одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете. Неосновано је указивање у ревизији на повреду одредбе члана 73. ЗЈИМ, а ово због тога што тужилац није означен у спорном тексту као лице чија је одговорност утврђена у прекршајним поступцима, већ као лице против кога је поднет велики број прекршајних пријава. Из спорног текста не може се закључити да се тужилац има сматрати одговорним лицем пре правноснажности одлуке суда, нити да је повређена претпоставка невиности, а наводи у тексту „нелегални“ и „дивљи“, који се односе на сва лица обухваћена текстом и који нису тачни у односу на тужиоца, пре

свега се односе на појаву о којој се пише и нису у том контексту лезионо способни да повреде част и углед тужиоца јер је и сам тужилац у свом исказу навео да је немогуће ни знати број пријава које комунални полицајци само пишу, а тичу се непоштовања правила за пријем путника, односно нуђења услуге и непоштовање правила за паркирање, што тужилац није спорио. Супротно наводима ревизије, околност да ли је истинитост информација проверена довољном пажњом, анализира се у контексту разумних, новинару доступних мера и средстава, што не значи да је допуштено објављивање само ако је новинар стекао потпуно уверење истинитости, не захтева се утврђење истинитости чињенице као у судском поступку у смислу отклањања сваке разумне сумње, а за слободу изражавања и објављивања чињеничних исказа није нужно постојање доказа њихове апсолутне истинитости већ је довољно слободно изразити и објавити информацију пошто се она претходно на примерен начин провери што је у конкретном случају учињено, односно верно је пренета информација државног органа и изјава наведеног лица које је у струци које се тиче наведени текст, чему у прилог говори члан 10. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Због свега наведеног и по мишљењу Врховног касационог суда објављене информације нису лезионо способне односно подобне да повреде част и углед тужиоца у смислу Закона о јавном информисању и медијима и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Код овог утврђења неоснован је и захтев тужиоца да се обавезе тужени да објави ову пресуду.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 2. истог члана, с обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози које је супротно наводима ревизије детаљно, јасно и подробно образложио другостепени суд.

Врховни касациони суд је закључио да трошкови састава одговора на ревизију нису били нужни у овој правној ствари да би се у смислу члана 154. Закона о парничном поступку могли досудити на терет тужиоца. Стога је применом одредби члана 165. истог закона одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић